ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Одлуком Изборног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду, бр. 584/1 од 28. 2. 2011. године, у складу са чл. 65 Закона о високом образовању Републике Србије и чл. 116 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду, изабрани смо у Комисију за припрему извештаја о кандидатима који се буду јавили на **конкурс за избор доцента за ужу научну област Германистика, предмет Немачка књижевност**, са пуним радним временом, на одређено време од пет година.

На конкурс објављен у Огласним новинама Националне службе за запошљавање „Послови“, бр. 403, од 09.03.2011. године, пријавио се један кандидат, др Душан Глишовић, садашњи доцент за предмет Немачка књижевност на Катедри за германистику Филолошког факултета у Београду.

Комисија је прегледала конкурсни материјал и има част да Изборном већу Факултета поднесе следећи

И З В Е Ш Т А Ј

Др Душан Глишовић је рођен 24. августа 1953. године у Београду. Основну школу и гимназију похађао је у Берлину, Београду и Целовцу. Матурирао је у Београду, 1972. На Филолошком факултету у Београду студирао је Германистику, 1972-1976. За постигнути успех на студијама награђен је Октобарском наградом Београда. На истом факултету похађао је постдипломске студије смера Наука о књижевности, 1976-78. Запослио се на матичном факултету као асистент-приправник за предмет Немачка књижевност, 1979. Служио је војни рок, 1981-1982. Магистарски рад *Рецепција Грилпарцера на српскохрватском* одбранио је 1984.

Као стипендиста престижне Фондације Александер фон Хумболт провео је две године на Универзитету у Бону, где је на Филозофском факултету студирао германистику, компаратистику и политичке науке, 1986-88. Ваља напоменути да се у читавој Немачкој, једино на Германистици у Бону од докторанта захтева полагање испита из новије и старије немачке књижевности. Стекао је неопходан услов да полаже ригорозум из поменутих дисциплина и докторирао на Универзитету у Бону, са тезом *Политика у Кафкином делу*, 1994, која је штампана код једног од најугледнијих немачких издавача Франкеа, у Тибингену/Базелу, 1996. Објавио је педесетак научних радова, превода и приказа.

У звање доцента за предмет Немачка књижевност, др Душан Глишовић је изабран 1996, а потом реизабиран 2001. и 2006.

Уз пријаву на конкурс, кандидат је приложио и следећи списак радова:

1) *Иво Андрић. Три немачке свеске.*
У: *Свеске Задужбине Иве Андрића,* година XXV, септембар 2006, св. 23, стр. 9- 82. **Р 52 (3)**

2) Artur Šopenhauer, *Eristička dijalektika ili umeće kako da se uvek bude u pravu, objašnjeno u 38 trikova.* Prevod sa nemačkog Dušan Glišović. Novi Sad, 2007, str. 13-80. **P 66 (4)**

- *Немачко лирско осматрање Београда.*
У: Политика. Културни додатак. 12. јануар 2008, стр. 4.

- *Нарцис се огледа у Морави.*
У: Политика. Културни додатак. 19. јануар 2008, стр. 5.

- *Петер Хандке: Моравска ноћ. (Одломци из романа).*
У: Политика. Културни додатак. 19. јануар 2008, стр. 5.

3) *Лирско осматрање Лајпцига и Београда.*
У: Књижевни лист, год. VII, 1. фебруар 2008, бр. 66, стр. 14-15. **P 61 (2)**

4) *Хандкеова „Моравска ноћ“. Тумачење.*
У: Летопис Матице српске, год. 184, јул-август 2008, књ. 482, св. 1-2, стр. 208-236. **P 52 (3)**

Први од приложених радова, ***Иво Андрић. Три немачке свеске***, објављен је у настручнијем часопису за проучавање Андрићевог дела, у *Свескама Задужбине Иве Андрића* и износи преко 70 страна. Колега Глишовић је критички приредио за штампу и прокоментарисао три Андрићиве бележнице које се у Личном фонду Иве Андрића, у Архиву САНУ, где су похрањене, воде као: *Сива укоричена свеска*, *Плава свеска* и *Свеска наранџастих корица.*

Прве две свеске садрже у целости записе из Гетеа или о Гетеу. Андрић се, открива Глишовић, носио мишљу да напишем роман о Гетеу и у ту сврху је сакупљао мисли, моменте из биографије и запажања других, као грађу за роман. Политичке околности и рат су омели тај пишчев наум.

Гете је Андрића читавог живота привлачио великим образовањем, научном свестраношћу који су били подлога његовом књижевном раду, али и умешношћу којом је знао да помири своје службене обавезе на вајмарском двору и љубавне авантуре са неодложном потребом да ствара. Глишовић скреће пажњу на стоичко поимање историје и код једног и код другог аутора, као и заједничке црте личности: аполитичност, атеизам, космополитизам и оштра осуда сваког вида национализма.

Кандидат је после егзатног читања и рашчитавања тешко читљивих места рукописа, како српског тако и немачког, кориговао погрешно писана места, допунио одређене исписе текстом из оригинала, упоредно навео оригинал и превод, а за теже разумљива места дао коментар и навео аутора, дело и место одакле су поједини исписи код Андрића узети, уколико такав извор није био наведен.

Трећа свеска, *Лихтенберг и други цитати,* садржи Андрићеве исписе из једног од најбољих афористичара немачке књижевности, чије су бритке филозофске мисли изузетно циничне и представљају праву мајсторију у сабијању значења на најмање могући језички простор, што је било једно од главних начела Андрићевог стваралачког поступка.

Објављивањем три Андрићеве бележнице о Гетеу и Лихтенбергу, кандидат показује да на акрибичан начин приступа приређивању рукописа за

објављивање, влада прецизно филологијом текста, суверено познаје Гетеа и литературу о њему.

Пошто је скренуо широј културној јавности пажњу на роман Габријеле Данц, романсијерке млађе генерације немачких приповедача, *Осматрач са куле* (Политика, 12. јануар 2008), Глишовић је посветио пажњу „српској теми“ у тумачењу ***Лирско осматрање Лајпцига и Београда***, у *Књижевном листу.* Као и у Ханткеовим књигама о Србији, ни овде није реч о пукој стварности у Србији, већ о проблемима перцепције једног актуелног догађаја као што је рат и ратне прилике („гледање, виђење, посматрање и опажање као процеси перцепцијске свести“), прво са удаљености (Лајпциг) која би требало по природи ствари да пружи објективност, и потом из непосредне близине (Београд) која може да заведе и да садржи свакојаке превиде. У приповдању ће се преплитати лајпцишка и београдска перспектива у трагању за сазнавањем „објективне истине“, дајући као одговор само трагање и избегавајући коначи одговор.

Трећи од приложених радова је ***Хандкеова „Моравска ноћ“. Тумачење***. Позамашни роман од 571 страна се појавио у продаји 2. јануара 2008. и одмах постао најчитанија књига немачког говорног подручја и књига о којој се у јавности највише говорило. Глишовић је приредио приказ овог Ханткеовог дела *Политику* (19. јануар 2008) и дао превод делова романа који се тичу трагичне судбине протераних Срба са Косова. Потом се у *ЛМС*-у на скоро 30 страна позабавио тумачењем *Моравске ноћи.* Да се књижевна критика и наука о књижевности огласе непосредно по изласку једног књижевног дела није ништа необично, али када се има у виду да је *Моравска ноћ* настала 2007, у години када је писац напунио 65 година и срочио једно приповедачко дело саткано од мотива и тема узетих из скоро свих својих дела, а њих је тада било преко 30 релевантних, онда је Глишовић брзим реаговањем и компетентним разлагањем структуре Ханткеовог романа на изворне целине показао да је познавалац Ханткеовог стваралачког опуса и пишчеве биографије, која у његовом делу претставља полазиште, прибежиште и мерило за културне и политичке вредности, како у својој родној Корушкој, тако и у Србији. Из кандидатовог тумачења Ханткеовог романа сазнаје се којим језичким и стилским средствима писцу полази за руком да буде сам свој тумач и да наведе читаоца да учествује у животној и стваралачкој ретроспективи током једне ноћи на сплаву на реци Морави. Једном од највећих писаца књижевности на немачком језику који је у неколико наврата својим делима свратио пажњу светске политичке јавности на другу страну Србије, која је деведесетих година у западним медијима била приказивана најцрњим тоновима, и тиме задужио српски народ и његову културу, Глишовић се на најбољи начин одужио једним обимним и обухватним тумачењем.

Уз списак научних радова, Глишовић је навео билбиографску јединицу другог издања превода **Шопенхауерове *Еристичке дијалектике***, чије је прво издање 1985. било својевремено високо оцењено у оваквој прилици.

Др Душан Глишовић савесно држи наставу и то искључиво на немачком језику, и постигао је да у две генерације узастопно не буде ниједне слабе оцене на крају године, 2006/07, 2007/08. Последњих година држи предавања и семинарска вежбања на трећој години студији, из периода *Немачка класика.*

Према бројности, приложена листа научних радова колеге Глишовића није велика, мада је обим радова о Андрићу и Ханткеу знатан. Кандидат ће за коју

недељу предати у штампу монографију од преко 750 страница, која ће га с правом потом квалификовати за унапређење у ванредног професора.

Из свега наведеног предлажемо Изборном већу Филолошког факултета у Београду да се **др Душан Глишовић поново изабере у звање доцента** за ужу научну област Германстика, предмет Немачка књижевност.

Београд, 11. априла 2011.

Комисија:

проф. - емер. др Слободан Грубачић

проф. др Драган Стојановић

др Ђорђе Костић, виши научни сарадник